

figtes gjenneført ved det af mig nævnte Forslag. Derjom Serberne, for at blive ved dette Exempel, havde haat de fornødne dygtige Befalingsmænd til at føre sig, og havde haat den Uddannelse, som tilfigtes efter det af Flertallet forelagte Forslag, saa vilde først Tiden være kommen til at anfille Sammenligningen her imellem, men jeg optager alligevel Sammenligningen og siger, at det lille ferskiste Folk har kunnet være stolt af den Forsvarskamp, det har ført i Løbet af Sommeren.

Formanden (Kraabbe): Det ærede Medlem har efter Omstændighederne haat tilstrækkelig Tøje til efter, hvad der var fremkommet, at udvise, hvad han har gjort; men jeg gjentkalder i Grindringen, at efter det Foreliggende er Gjensstanden for Forhandlingerne egentlig det, om der er nogen Udsigt til, at der vil komme Noget ud af Behandlingen af det foreliggende Forslag til en Revision eller ikke. Det er først, saafremt Thinget ved Forkastelse af den fremsatte Paastand maatte besvare det Spørsmaal derhen, at der er Udsigt til under det nuværende Ministerium at bringe en Revision tilstede, at Stedet vil være kommet til at behandle Organisationsspørsmaal. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Maa jeg gjøre den korte Bemærkning overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at jeg aldeles ikke har omtalt Noget som helst angaaende Manglerne i selve den bestaaende Hærorning; jeg har antaget, at det laa fuldstændig udenfor, hvad vi i Diebliffet havde Lov til at diskutere, men hvad jeg har nævnet og stærkt udhævet, er det absolut Svækkende for Hæren ved, at der i den bestaaende Hærløv er en Revisionsbestemmelse, som i 4 Aar har hængt over Hæren og har Udsigt til i mange Aar at henge over den.

Berg: Jeg skal ikke opholde Thinget ret længe ved, hvad jeg ønsker at udtale, da jeg i det Hele kan slutte mig til, hvad den ærede Forslagsstiller udtalte. Jeg var noget forundret over den juridiske Diskussion, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Primestad) indlede, og som endte derhen, at Folkethinget stod i Begreb med at gjøre et ulovligt Skridt. Vi have hidtil i nogle Aar levet i Fortolkningernes Tid. Jeg antog, at dette var Begyndelsen til at gaa over i Noget, man kunde kalde Overfortolkningernes Tid. Jeg skal ikke komme videre tilbage til denne Debat, men jeg skal kun sige, at der sidder, saa vidt jeg veed, 16 Medlemmer her i Salen nedenfor Formandsstolen, som have specielt juridisk Dannelse, og jeg vilde gjerne med Hensyn til denne Lovfortolkning være paa det Rene med, om disse 15 øvrige Medlemmer sidde

i deres stille Sind og korse sig over deres høit-agtede Kollegas Overfortolkning af denne Paragraf i Hærløven, eller om vi tør vente, at Noget af dem har Mod til at træde op Side om Side med ham og forsvare hans Fortolkning. Det var meget interessant at faae at vide, om der endnu var et Medlem her i Salen, som i den Henseende delte Mening med det ærede Medlem, som jo ellers meget ofte er Ordfører for en vis Del, og hvis juridiske Skarpsindighed der iøvrigt ofte henvises til.

Med Hensyn til Dagsordenen er det ganske vist, at Hovedvægten er lagt paa den nuværende politiske Stilling, hvorvidt man kan vente at faae noget Udbytte af den fortsatte Forhandling eller ei. At vi ere Herrer over, hvor langt og hvor vidt vi ville gaa i Forhandlingen af Lovene, er noksom konstateret. Selv om der var enkelte Medlemmer foruden det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, der havde en anden Mening, er der ellers Ingen, der tvivler derom. — Nu mener det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), at selv om man maa indrømme, at den politiske Stilling er af den Beskaffenhed, at der ikke er særlig gode Udsigter, skulde dog en saa alvorlig Sags Betydning lede os ind paa en Behandling. Det var altsaa en Grund for det ærede Medlem imod Dagsordenen. Jeg skal i den Henseende udtale, at jeg tror, at det ærede Medlem har brugt altfor stærke Udtryk med Hensyn til Værdien af det Lovarbejde, som Regjeringen har ført her ind i Thinget, eller som er ført her ind i Thinget fra Landstthinget, naar han mente, at det var et særligt Middel til at frelse Danmark fra Undergang. Jeg er tilbøjelig til snarere at tro endog, at en Revision i den af Flertallet antydede Retning i en langt højere Grad vil anspænde Folkets Kræfter til Landets Forsvar og hjælpe os til en Hær, der ikke er en Stat i Staten. men virkelig Kjøb og Blod af Folket selv og saaledes i Besiddelse af tilstrækkelig stærke Betingelser til at naae sit Die-med. Ogsaa i den Henseende kan jeg ikke følge det ærede Medlem, naar han vurderer det indbragte Lovarbejde saa høit, at han tror, at netop det at gaa i denne Retning skulde være noget særligt heldigt og af særlig overdreven Betydning for Danmarks Bestaaen. Dernæst kan jeg heller ikke erkjende, at det ærede Medlem specielt har nogen særlig Ret til, selv om han ikke retter nogen Beskyldning til den ene eller den anden Side, at tale om det Beslageliggende i, at 4—5 Aar ere gaaede, uden at vi i Samdrægtighed have naaet en Afgjørelse af denne Revision. Det ærede Medlem har jo selv som Medlem af Folkethinget deltaget i disse Forhandlinger, og det er ikke forekommet mig, at han har været videre anlagt paa at komme til en Forstaaelse og til en Udvæjning af Spørsmaalet. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved, men jeg skal dog minde om, at det ærede Medlem ogsaa har været Med-